

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714206405
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714206405.7

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňa Mgr. Silvia Kysucká, v právnej veci navrhovateľa DPS financial consulting, s. r. o., IČO: 46 713 930, so sídlom Trnava, Mikovíniho 10, právne zastúpený advoconsulting, s. r. o., so sídlom Trnava, Tamaškovičova 17/2742, proti odporcovi V. F., N.. XX.XX.XXXX, bytom R. T., B. XXX, zastúpený opatrovníkom Y.X. V., súdnou tajomníčkou Y. B. W. A. o zaplatenie 394,44 eur s prísl. takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a.**

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa žalobou podanou na súd dňa 11.6.2014 domáhal od odporcu zaplatenia 394,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 394,44 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a s príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 78,91 eur, a náhrady trov konania, dôvodiac, že je právnym nástupcom spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013. Ku dňu postúpenia pohľadávky pozostávala táto z istiny vo výške 394,44 eur spolu s príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 78,91 eur. Prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte došlo dňa 18.01.2008 medzi odporcom ako klientom a Slovenskou sporiteľnou, a.s., k uzatvoreniu Zmluvy o kreditnej karte, predmetom ktorej bolo vydanie kreditnej karty odporcovi a poskytnutie úveru s celkovým úverovým rámcom vo výške 10.000,- SK (331,93 eur), pričom tento sa zaviazal daný úver splácať formou inkasa minimálnej splátky. Odporca porušil ustanovenie bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre kreditné karty, ktoré boli súčasťou predmetnej zmluvy, preto Slovenská sporiteľňa odstúpila dňa 24. 11.2010 od Zmluvy o kreditnej karte s účinnosťou od 30.11.2010. V odstúpení od Zmluvy o kreditnej karte zaslanom na adresu odporcu vyčíslil právny predchodca navrhovateľa svoju nesplatenú pohľadávku voči odporcovi a vyzval ho, aby do 15 dní od účinnosti odstúpenia od zmluvy túto pohľadávku uhradil. V zmysle Obchodných podmienok bolo odstúpenie odporcovi dourčené dňa 27.11.2010, pričom lehota na zaplatenie odporcovi uplynula dňa 15.12.2010.

Podaním zo dňa 21.07.2015 zoberal navrhovateľ návrh v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny za obdobie od 1.1.2015 do zaplatenia späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť.

Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10C/41/2015 - 97 z 19.08.2015 bolo konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 394,44 eur od 01.01.2015 do zaplatenia zastavené. Po tomto čiastočnom späťvzatí predmetom konania zostalo zaplatenie 394,44 eur spolu s príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 394,44 eur do 28.09.2013 do 31.12.2014.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení z 13.11.2014 uviedol, že nárok navrhovateľa nie je premlčaný, pričom poukázal, že ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo do Občianskeho zákonníka implementované zákonom

č. 102/2014 Z. Z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť 13.06.2014. ďalej poukázal aj na prechodné ustanovenia k úpravám OZ účinné od 13.06.2014 - § 879p. Vzhľadom na uvedené sa v danom prípade na vzťahy medzi odporcom a navrhovateľom aplikujú ustanovenia obchodného práva, kde je 4-ročná premlčacia doba. V podaní zo dňa 24.04.2015 navrhovateľ uviedol, že právny predchodca navrhovateľa splnil podmienky ustanovené § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom poukázal na výzvu na zaplatenie v Odstúpení od zmluvy zo dňa 24.11.2010 a ustanovenia bodu 10.3 a 10.5 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a.s. Poukázal aj na to, že v zmysle ustanovenia bodu 19.16 VOP odporca vyjadril súhlas s prípadným postúpením pohľadávok právneho predchodcu navrhovateľa voči odporcovi na tretiu osobu. V danom podaní zdôraznil, že splatnosť záväzku v zmysle odstúpenia od zmluvy nastala 15.12.2010.

Odporca ani jeho opatrovník sa k podaniu nevyjadril.

Súd nenariadil pojednávanie, nakoľko toto v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. nie je potrebné, keďže sa jedná o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.); súd teda rozhodol vo veci na základe listinných dôkazov predložených navrhovateľom.

Súd sa oboznámil s obsahom týchto listinných dôkazov: Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE z 27.09.2013 vrátane Prílohy č. 1 k Zmluve, Oznámenie o postúpení pohľadávky z 11.10.2013, Oznámenie o výške dlhu z 21.11.2013, Návrh na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte z 18.01.2008, Návrh na uzatvorenie Dodatku k Zmluve o kreditnej karte z 26.04.2010, Odstúpenie od Zmluvy o kreditnej karte z 24.11.2010, Výstup z počítačového systému, a zistil nasledovný skutkový stav:

Z Návrhu na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 18.01.2008 mal súd za preukázané, že odporca ako držiteľ hlavnej karty navrhol, aby Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00151653, Bratislava s ním uzavrela Zmluvu o kreditnej karte v súlade s ustanoveniami § 269 ods. 2 Zákona č. 513/1991 Zb. V danom návrhu je uvedená výška celkového úverového rámca 10.000,- Sk, pričom odporca súhlasil s inkasom peňažných prostriedkov z účtu. Na uvedenom návrhu sa nachádza podpis odporcu ako aj pracovníka Slovenskej sporiteľne, a.s.

Z Návrhu na uzatvorenie Dodatku k Zmluve o kreditnej karte podpísanej odporcom dňa 22.04.2010 a právny predchodcom navrhovateľa dňa 26.04.2010 mal súd za preukázané, že odporca ako držiteľ hlavnej karty navrhoval právny predchodcovi navrhovateľa, ktorý s odporcom uzavrel Zmluvu o kreditnej karte, uzatvorenie Dodatku k zmluve - vydanie náhradnej karty.

Listom zo dňa 24.11.2010 Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, odstúpila od Zmluvy o kreditnej karte uzavretej na základe Návrhu na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte z 18.01.2008, a to s účinnosťou k 30.11.2010 v súlade s ustanovením bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre kreditné karty. Zároveň právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu k úhrade pohľadávky, ktorá ku dňu 31.10.2010 predstavovala sumu 386,56 eur, a to do 15 dní od účinnosti odstúpenia.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE z 27.09.2013 a jej Prílohy č. 1 mal súd za preukázané, že pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava, ktorú mala voči odporcovi vo výške 394,44 eur bola postúpená na navrhovateľa.

Právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 11.10.2013 upovedomil odporcu o tom, že pohľadávka, ktorú voči odporcovi má vo výške 473,35 eur s príslušenstvom, bola postúpená na navrhovateľa.

Navrhovateľ listom z 21.11.2013 vyzval odporcu k úhrade čiastky 394,44 eur ako istiny a 78,91 eur ako úrokov z omeškania.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľoval.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 18.1.2008 (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. mája 2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že veriteľom odporcu vo vzťahu k pohľadávke zo Zmluvy o kreditnej karte sa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE zo dňa 27.9.2013 stal navrhovateľ. V konaní teda bola preukázaná aktívna vecná legitimácia navrhovateľa na podanie žaloby. Je nesporné, že v prejednávanej príhode ide o pohľadávku veriteľa - navrhovateľa, ktorá má svoj pôvod v spotrebiteľskom vzťahu, keďže predmetom podnikania právneho predchodcu navrhovateľa je poskytovanie úverov a pri uzatváraní danej zmluvy vystupoval v pozícii dodávateľa, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti; zároveň odporca nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo podnikateľskej činnosti, a teda vystupoval v pozícii spotrebiteľa. V takom prípade daný právny vzťah je potrebné právne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a aplikovať naň ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

Ešte predtým, než súd začal vec skúmať po vecnej stránke musel sa zaoberať tým, či žalovaný nárok nie je premlčaný, nakoľko od 1.5.2014 súd ex offio musí prihliadať v spotrebiteľských vzťahoch na premlčanie (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z.). Navrhovateľ uviedol, že z dôvodu odstúpenia od zmluvy s účinnosťou ku dňu 30.11.2010 uplynula odporcovi lehota na zaplatenie dňa 15.12.2010. Navrhovateľ uvedené tvrdil viackrát, prvýkrát v žalobe, rovnako tomu tak bolo i vo vyjadrení zo dňa 24.4.2015. Vychádzajúc teda z tvrdenia navrhovateľa, že splatnosť záväzku odporcu nastala dňa 15.12.2010, právny predchodca navrhovateľa, prípadne navrhovateľ (po postúpení pohľadávky), sa prvýkrát mohol svojho práva domáhať na súde dňa 16.12.2010, pričom premlčacia doba mu uplynula dňa 16.12.2012, keďže právne účinky odstúpenia od zmluvy pôsobia ex tunc (od začiatku). V prípade, že bolo na základe takto zrušenej zmluvy plnené, ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu, ktoré sa premlčuje v 2-ročnej premlčacej dobe (§ 48 ods. 2 OZ, § 107 ods. 1 OZ).

Navrhovateľ vzniesol námietku, že ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa nemôžu aplikovať na právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014, kde sa uvádza, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, a to s poukazom na to, že ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Z vyššie uvedených dôvodov preto súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporca bol v konaní plne úspešný, preto mu prináleží náhrada trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 OSP Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 OSP V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.